

3 Неделя на Великия пост — Кръстопоклонна (11. Март 2007 г.)

Апостолско четиво

ПОСЛАНИЕ НА СВЕТИ АПОСТОЛ ПАВЛА ДО ЕВРЕИТЕ, ГЛАВА 4

14. И тъй, като имаме велик Първосвещеник, Който е преминал през небесата, Исуса, Сина Божий нека се държим о вероизповеданието.

15. Защото ние имаме не такъв първосвещеник, който не би могъл да ни съчувствува в нашите немощи, а такъв, Който е изкушен като нас във всичко, освен в грях.

16. И тъй, нека дръзновено пристъпваме към престола на благодатта, за да получим милост и да намерим благодат за благовременна помощ.

ГЛАВА 4

1. Защото всеки първосвещеник, измежду човеци избран, за човеци се поставя да служи Богу, за да принася дарове и жертви за грехове,

2. и да може да бъде снизходителен към невежи и заблудени, понеже и сам е обложен с немощ;

3. и затова е длъжен както за народа, тъй и за себе си да принася жертви за грехове.

4. И никой се сам не сдобива с тая почест, освен оня, който е призван от Бога, както и Аарон.

5. Тъй и Христос не Сам прослави Себе Си, за да бъде първосвещеник, а Го прослави Оня, Който Му е казал: "Син Мой си Ти, Аз днес Те родих";

6. както и другаде казва: "Ти си свещеник навеки по чина Мелхиседеков".

Евангелско четиво

ОТ МАРКА СВЕТО ЕВАНГЕЛИЕ, ГЛАВА 8

34. И като повика народа с учениците Си, рече им: който иска да върви след Мене, нека се отрече от себе си, да вземе кръста си и Ме последва.

35. Защото, който иска да спаси душата си, ще я погуби; а който погуби душата си заради Мене и Евангелието, той ще я спаси.

36. Защото каква полза за човека, ако придобие цял свят, а повреди на душата си?

37. Или какъв откуп ще даде човек за душата си?

38. Защото, който се срами от Мене и от думите Ми в тоя прелюбодеен и грешен род, и Син Човечески ще се срами от него, кога дойде в славата на Отца Си със светите Ангели.

ГЛАВА 9

1. И рече им: истина ви казвам: тук стоят някои, които няма да вкусят смърт, докле не видят царството Божие, дошло в сила.

Господня молитва (по време на литургия се чете заедно от всички)

Отче наш, Който си на небесата!

Да се свети Твоето име; да дойде Твоето царство;

да бъде Твоята воля, както на небето, тъй и на земята;

насъщния ни хляб дай ни днес; и прости нам дълговете ни,

както и ние прощаваме на длъжниците си;

и не въведи нас в изкушение, но избави ни от лукавия;

(защото Твое е царството, и силата, и славата вовеки.) Амин.

Молитва към Светия Дух

Царю небесни, Утешителю,

Дух на Истината,

Който си навсякъде и всичко изпълваш,

Съкровище на богатата и Подателю на живота,

дойди и се всели в нас

и ни очисти от всяка сквернота

и спаси, Благий, нашите души.

Иисусова молитва

Господи Исусе Христе, Сине Божий,
помилуй мене грешния.

«Моли се така, като потопиш ума в сърцето си. Това ще укроти неспирните помисли и ще ти даде сила да управляваш движенията на душата си.»

св. Теофан Затворник

Ключ за рая

Автор: архимандрит Наум

Достойно и праведно е винаги да се покланяме на Светия и Животворящ Кръст Господен, но Светата Църква е отредила няколко дни през годината, в които ние трябва да отдадем особена почит на Светия Кръст. Такъв ден е и днешната Кръстопоклонна неделя. Разбира се, поклонението на Кръста ние отправяме към Онзи, Който се жертва на Голготския Кръст за нашето изкупление и спасение. Кръстът е осветен от излялата се върху него Божествена Христова кръв, която го е направила свят и животворящ.

Като се покланяме и целуваме това свято оръжие, което послужи за помирението ни с Божественото правосъдие, да си припомним думите от днес прочетеното свето Евангелие: „Който иска да върви подире Ми, нека се отрече от себе си, да вземе кръста си и да ме последва ... защото каква полза от човека, ако придобие цял свят, а погуби душата си” (Мат.16:24).

Всеки един от нас без изключение е осъден да носи един по-тежък или по-лек кръст в живота си. Според Словото Божие до падането си в греха човекът е бил свободен от това бреме. Но съблазнен и съгрешил, той бил достигнат от праведното Божие правосъдие. От момента на изгонването от рая, на земята няма човек, който да не е изпитал жилото на скърбта в сърцето си. Безспорно това е кръст, последица от греха. Ние не можем да не носим своят кръст в живота. Но можем да направим това носене полезно за нас. Светото Евангелие ни учи, как скърбите и злополуките ни в живота могат да станат за нас благотворно стъпало към духовно съвършенство. Да вземем за пример живота на Христа, който бе един тежък кръст. Това бе кръстът на любовта, правдата и светостта.

С тия Божествени начала, Той направи живота на хората по-добър, и облекчи човешките скърби и неволи. Христос принесе Своя Кръст на Голгота, за да го освети с Божествената Си Кръв. И от този момент житейският кръст на всеки от нас е станал по-лесен за носене, защото грехът, който прави кръста тежък за носене може да бъде облекчен с вярата и любовта към Бога.

Но какви са нашите житейски кръстове? Много и различни. Това са бедност, слабост, болест, скърби, страдания, тежки трудове и грижи, които хората са принудени да понесат. Това са многобройните огорчения, обиди и несполуки, които срещаме през своя живот; големите нещастия и злополуки, които ни постигат; греховно падение и морална поквара.

Всеки един от нас добре знае и познава своя собствен кръст. И знае как този кръст понякога убийствено притиска душата и измъчва сърцето. Божественото правосъдие определя на всеки един от нас заслужен кръст в живота. Никои не може да избяга от кръста си. Не можем да избегнем онова, що иде от Бога. Тежестта на нашият кръст зависи от самите нас. Зависи как и по какъв начин го носим.

Тежестта на кръста зависи от начина на нашият живот. Лек ще бъде нашият кръст тогава, когато го носим с вяра и следваме Христа; когато се отречем от себе си, от нашето себелюбие и алчност, когато заживеем с вяра и правда. Лек и водещ към спасение ще стане той, когато се опира върху животворящият Кръст Господен. Защото нашият живот е за всеки от нас лична Голгота.

Пътят на християнското ни съвършенство и спасение минава по пътя, който сам Христос извървя към Голгота. Път, по който всеки носи кръста на възвишен дълг към Бога, път който води към Голгота, зад която е и Възкресението. Това е пътят на християните! Това е път на силните духом, а не на слабите. И ние трябва да се стремим да носим своят кръст на дълга, въпреки тежестта и въпреки трудностите.

Дали обаче и ние сме причислени към тези, силните, които до край устояват в борбата? Да обръщаме погледа си по-често към Христовия кръст, от когото да черпим сили, за да се отричаме от всичко, което ни отдалечава от венеца на творението, за да носим кръст не за изпитания и страдания, които ни връхлитат поради отстъпване от Бога, а кръст на чистота, правда, истина, който е за нас украшение, когато вярно следваме Божиите повели. Да носим с преданост на Божията воля своят житейски кръст, който е оръжие за нашето духовно съвършенство.

Св. Йоан Златоуст нарича кръста ключ за рая. Нека го носим с дълбока вяра в Божието милосърдие, което ще ни отвори вратата на спасението. А ако поради човешка слабост или непослушание на Божията воля изпадне в грях и паднем по пътя на нашата Голгота, да коленичим мислено пред Разпнатия Спасител и да се молим така: „Преблагий, Господи, влей в нашите сърца любов и благоговение към Твоя Свят и Животворящ Кръст, да Му се покланяме с жива вяра и Ни дай сили да Те следваме през всички дни на живота си, в пътя към Голгота, към Твоята слава на възкресението и на вечното блаженство”. Амин!

Авторът е председател на църковното настоятелство на патриаршеската катедрала "Св. Александър Невски" и главен секретар на Св. Синод.

Взето от: www.dveribg.net